

9. Кодекс поведінки європейських адвокатів. URL: [https://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/inshi-dokumenty/kodeks_yevropeyskykh_advokativ\(ukr\).pdf](https://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/inshi-dokumenty/kodeks_yevropeyskykh_advokativ(ukr).pdf)

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри нотаріального та виконавчого процесу і адвокатури Київського національного університету імені Тараса Шевченка **Кухнюк Дмитро Володимирович**

Васютинська А.Г.

студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АДВОКАТУРИ

Адвокатура України – це добровільне професійне громадське об'єднання, що гарантує професійну допомогу у сфері правовідносин всім верствам населення України, особам без громадянства та іноземцям. Це незалежний орган, який має можливості самостійно вирішувати питання самоорганізації та організації діяльності [1].

Я вважаю, що сучасні перспективи розвитку адвокатури та адвокатської діяльності знаходяться під великою загрозою. Це пов'язано з тим, що органи державної влади усіма способами намагаються взяти під контроль весь процес діяльності адвокатів. Так, Н.М. Бакаянова пише: «Адвокати за всіх часів переслідувалися владою, відбивали її атаки та боролися з її свавіллям...»[3]. Незалежність професійної діяльності адвоката щодо надання захисту, представництва та надання іншої юридичної допомоги клієнту є важливим елементом кожної демократичній державі [2].

Загроза перспективам розвитку адвокатури виступає у спробах здійснювати контроль над процесами, які відбуваються в адвокатському самоврядуванні, та спробах впливати на діяльність адвокатів через незаконні обшуки, тиск через їх правову позицію. Тобто, відбувається певна політизація адвокатури з боку держави, що є неприйнятним для європейської країни, і має загрозу не лише для адвокатів, але й для кожного громадянина країни.

Проблеми розвитку адвокатської діяльності полягають в тому, що держава намагається вводити нові обмеження для майбутнього підпорядкування адвокатури, що може слугувати прямою загрозою для здійснення адвокатської діяльності. Звісно, цей орган повинен розвиватися як самостійний правовий інститут, завданням якого залишатиметься надання різносторонньої правової допомоги, але одночасно має існувати інститут надання безкоштовної правової допомоги для певних верств населення.

Слід зазначити, що сьогодні в Україні впроваджений такий інститут безоплатної правової допомоги, який намагається розмежувати адвокатуру на два напрямки – це та адвокатура, яка діє незалежно, і підпорядкований державно-бюрократичній організації – Координаційному центру з надання безоплатної правової допомоги [4].

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 17 Закону України “Про безоплатну правову допомогу” одним із його компетенцій є складання договорів з адвокатами, внесеними до Реєстру адвокатів України, які надають безкоштовну правову допомогу на тимчасовій основі. Міністерство юстиції України утворює регіональні, обласні і місцеві центри з надання безоплатної юридичної допомоги [2].

Важливо пам'ятати, що незалежність адвокатури України полягає у тому, що в процесі втілення гарантій та прав адвоката, передбачених законом “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” не повинен реалізовуватися тиск з боку державних органів влади. Найкращою міжнародною практикою та чинним законодавством України адвокатам надано великі можливості для захисту своїх професійних прав, але практика і теорія розходяться між собою, тому їм не завжди вдається захистити свої права та зобов'язувати державу дотримуватись зазначених принципів [1]. Саме тому адвокатська спільнота має дедалі більше об'єднуватися та допомагати одне одному, лише тоді можна буде стверджувати, що в Україні сформована сильна та незалежна адвокатура [2].

Отже, можна зробити висновок, що перед майбутнім адвокатури України поставлені складні виклики, але подолати їх можна зміцнюючи основні принципи, на яких будується модернізована адвокатура: законність, незалежність, повага до клієнта, компетентність, конфідесійність, захист гарантій адвокатської діяльності та соціальна відповідальність перед людьми.

Список використаної літератури:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5.07.2012 № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>
3. Бакаянова Н.М. Права адвокатів як членів єдиної професійної організації. *Jurnal juridic national: teorie si practica*. 2015. № 6(16). Р. 53–57.
4. Вільчик Т.Б. Юридична природа адвокатури та проблеми організації її діяльності/ Судоустрій, адвокатура, прокуратура. 2011. 327 с.

Науковий керівник: асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», адвокат **Джабурія Олена Олександрівна**